

Side, tænker paa at skabe en Forbindelse mellem de Overvejelser, der finder Sted i de to Kommissioner, til Trods for, at det er af den største Rækkevidde og Betydning, at de to Sider af Registreringsspørgsmaalet behandles i Sammenhæng, til Trods for, at disse to Spørgsmaal løses mest rationelt, naar de ses i Sammenhæng, og der for Befolkningen, for Kommunen, for Staten knytter sig store baade personlige og økonomiske Interesser til den rette Løsning af alle de herhenhørende Spørgsmaal. Denne Mangel paa Ledelse fra Ministeriets Side med Hensyn til disse Anliggender førte altsaa til, at Folkeregisterkommissionen fremkom med sit Forslag til et Folkeregister, medens det kirkelige Udvalg fremsatte et Forslag til Lov om Indførelse af Sognebøger. Efter at disse to Forslag er afgivet, er der, saa vidt man kan skønne af Indenrigsministerens Tale ved Fremsættelsen af Folkeregisterforslaget, heller ikke gjort noget som helst Forsøg fra Ministeriets Side paa at klare sig, hvorledes de to Spørgsmaal og de to Forslag, der her skal behandles, griber ind i hinanden.

Jeg vil i øvrigt gerne, da man ikke har behandlet dette Spørgsmaal, spørge: Hvorfor har Indenrigsministeriet ventet saa længe med at fremsætte det foreliggende Lovforslag? Det er snart et Aar siden, at Folkeregisterkommissionen afgav sin Betænkning, og vi maa erindre, hvad jeg har tilladt mig at fremhæve tidligere, at Kommunerne vedvarende har en Pligt til at føre de bestaaende Mandtalsregistre, Ernæringskortregistrene, videre, skønt de koster Kommunerne meget, og skønt de ikke gør Kommunerne Nytte i nogen som helst Retning. Jeg vilde i denne Forbindelse have spurgt den højtærede Kirkeminister, men da han ikke er til Stede, vil jeg spørge den højtærede Indenrigsminister, om han ved, hvorvidt man fra Ministeriets Side agter at fremsætte Forslag i Tilknytning til det Forslag, der er afgivet af det kirkelige Udvalg, om Indførelse af Sognebøger. Men den højtærede Minister møder altsaa med dette Forslag, som søger isoleret at løse Spørgsmaalet om Registreringen af Befolkningen paa Opholdsstedet. Dette Lovforslag imødekommer saaledes Krav, der er fremsat af de kommunale Organisationer, baade dem, der repræsenterer Landkom-

munerne, og dem, der repræsenterer Bykommunerne. Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, som lyste efter, hvem der ønskede saadanne Register indført, maa jo ikke glemme, at de tre store kommunale Organisationer foruden Københavns Kommune Gang paa Gang paa deres Møder har vedtaget at henstille til Indenrigsministeriet netop af Sparsommelighedshensyn at faa en Folkeregistrering gennemført. Der er for mig heller ingen Tvivl om, at Gennemførelsen af Lovforslaget, set fra den kommunale Administrations Synspunkt, vil betegne et betydeligt Fremskridt, og derfor vil mit Parti stemme for Lovforslaget. Det gunstige Tidspunkt for en samlet Drøftelse af Registreringsspørgsmaalet er nu foreløbig forspildt, og jeg ser derfor ikke, der i Øjeblikket er andet at gøre end at gennemføre det foreliggende Lovforslag for saa, naar Spørgsmaalet om Indførelse af Sognebøger foreligger her paa Rigsdagen, at tage hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse: Paa hvilken Maade kan der skabes det mest rationelle Sammenspil mellem Førelsen af disse Sognebøger og de bestaaende Register?

Med Hensyn til den økonomiske Side af dette Lovforslag er der for mig ikke Tvivl om, at dets Gennemførelse vil være til betydelig økonomisk Fordel for Kommunerne. Jeg nævnte, at det har de kommunale Organisationer forstaaet. Det Kaos, der efterhaanden er fremkommet i de større Byer med Hensyn til Eftersøgningen af Skatterestanter og Alimenter, er saa iøjnefaldende, og de Vanskeligheder, der er til Stede med Hensyn til Førelsen af de aarlige Valglistes, er saa store, at det er aldeles givet, at Gennemførelsen af et effektivt Folkeregistreringssystem vil betyde meget store Besparelser for disse Kommuner. Og selv om dette ikke gælder i samme Grad for Landkommunerne, er der for mig ikke Tvivl om, at det ogsaa for dem vil betyde en økonomisk Fordel. Man maa huske paa, at her betyder Indførelsen af Registeret en uhyre ringe Udgift; hvis det lykkes for en Landkommune blot at finde een Alimenter, som Kommunen nu ikke faar fat paa, saa vil der derved være tjent saa meget for den, at Registeret kan føres for det Beløb i en Menneskealder. Det er da ogsaa en af de Ting, jeg har lagt